

ଆଜିରିଯାଃ

யാത്രപാണ്മ

தென்கோவை,

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

705

தனிப்பிரதி அனை
LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI.
Tamil Pandit
Jaffna
CEYYLON.

காலை காலை

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—

RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா வரிது.

କୁର୍ରଳ୍.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ ஊல் ஜப்பசிமர் கட (17-10-35)

NO. 47.

தடிமானவர்.

பொய்திகழுமுலகநடையென்சௌல்கேனென்சௌல்கேன் பொழுதுபோக்கேதென்
பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புக்கலைந்திடல் புசித்தபின்கண் ஞறங்கல் [னிலோ
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்வே கண்கெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவின்டிதைக் கண்டித்துநிற்றலெக் காலமோவதையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட வரையினேடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல் வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமஸ்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர் வேந்தரேரூணசாந்தரே
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பிடத்திற்குரிய உத்கிருஷ்டம்
நான்கின் ஆராய்ச்சி.

காசி. ஹநுமான்காட் T. S. சீதாராம ஜெயர் அவர்கள் எழுதுவது.

ஸ்ரீ ஸர்வேசுவரரான பகவான் பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டி செய்யுங் காலத்தில் முன்னதாகவே வசிப் பதற்கு இடம், ஆகாரத்திற்கு வேண்டிய பதார்த்தம், இவைகளை முதலில் உற்பத்தி செய்து அதற்கு மேல் பிராணிகளை சிருஷ்டித்து இருப்பதாக அதுபவங்களைக் கொண்டு தெரிய வருகிறது. பதார்த்தங்கள் இருக்கும் இடத்தை தெரிந்து கொள்வதற்கு மனசு, புத்தி, முதலான கருவிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். உலகம் எதுவரையில் இருக்கிறதோ அதுவரையில் பசி, தாகம், சீதம், உஷ்ணம், வியாதி, நன்மை தீமை, இவைகளெல்லாம் இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. பசிக்கு ஆகாரமும், தாகத்திற்கு ஜலமும், வியாதிக்கு ஒளஷதமும், சீதோஷ்ண சமனஞ்செய்துகொள்வதற்கு ஸாதனங்களும் பகவான் தயாராக வைத்திருக்கிறார். இந்த ஸாதனங்களைகயில் கொண்டு வந்துகொடுப்பதில்லை. நாமே தேடிக் கொண்டு வரவேணும். அதுபோலவே நன்மை, தீமை இரண்டில் நன்மையையே ஜனங்கள் இச்சிப்பார்களே யல்லாமல் தீமையை இச்சிக்க மாட்டார்கள். நன்மையை இச்சிப்பவர்கள் மகரிவிதி எால் செய்யப்பட்டிருக்கும் தர்மசாஸ்திரங்களைக் கொண்டு அதில் கண்டபடி காரியங்களைச் செய்து நன்மையை அடையவேண்டும். மகரிவிதிகள் திரிகால ஞானிகளானபடியால் பின்னால் நடக்கப்போகும் விவரங்களை முன்கூட்டியே புராணங்கள் மூலமாக தெரியப்படுத்தி அதற்கு வேண்டிய உபாயங்களை தர்ம சாஸ்திரங்களில் கூறி யிருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டமகாங்கள் செய்திருக்கும் இதிகாஸ, புராணங்களில் யுகங்களின் மஹிமையைப் பற்றி வர்ணித்திருக்கும் அத்தியாயங்களில் கலியுக மகிழ்மையைப்பற்றி

பிரதி ஒரு புராணங்களிலும் கூறியிருக்கிறார்கள். பின்னால் நடக்கப்போகும் விஷயங்களை எவ்விதம் முன்கூட்டி உரைக்க முடியும்? என்றால், மகரிவிதிகள் தபோ மகிழ்மையுள்ளவர்களான தால் மூன்று காலங்களையும் உணர்ந்த வர்கள். நான்கு யுகங்களும் நான்கு விதமான தன்மையுடன் இருக்கிறதாக மகரிவிதிகளின் கொள்கை. கடைசியுகம், கலியுக மான தால், கேவலம் மோகாந்தகாரத்துடன் விளங்கும் யுகம். ராத்திரி காலமானது இருளால் எவ்விதம் மூடப்படுகிறதோ, அவ்விதம் கலியுகமும் மோகாந்தகாரத்துடன் விளங்கும். இருளில் இருக்கும் வஸ்துவை கண்டு பிடிப்பதற்கு தீபத்தை எவ்விதம் ஸகாயமாக வைத்துக்கொள்கிறோமோ, அவ்விதமே, மகரிவிதிகளால் ஏற்கனவே எழுதப்பட்டிருக்கும் புராணதி தர்ம சாஸ்திரங்களைக் கொண்டு அந்தகார வழியை விட்டு நல்வழியில் நடக்கவேண்டும். உலக அதுபவத்தில் மனிதர்கள் வேசிய ஸ்திரீகளின் வலையில் சிக்குவதும் வஞ்சகர்கள் முதலான திருடர்களிடத்தில் அகப்படுவதும் இருள் நிறைந்த ராத்திரி காலங்களிலேயே.

பிரதி ஒரு மனிதனுக்கும் உதயமானால் அஸ்தமனமும் ராத்திரி இருஞம் உண்டு என்பது தெரிந்த விஷயமே. இருளை போக்க தீபத்திற்குள்ள எண்ணை திரி முதலிய வஸ்துக்களை முன்கூட்டியே கருதுவது போலவே, தர்மலோபம் வருங் காலங்களிலும் கருணையே வடிவங்கொண்ட மகரிவிதிகளால் செய்யப்பட்டிருக்குங் கிரந்தங்களைக் கொண்டு ஷீ வழியாய் தர்மத்தை நிலை நிறுத்துவ தவசியம்.

தர்மத்திற்கு கூடினதைச் சுருங்காலங்களில் ஆஸ்திகர்கள் பரமாசார்யாவிடுவதும் சாக்ஷாத் பரமேசுவர் கருணையுடன் மனுஷ்யராக அவதரித்து வந்து தர்மத்தை நிலை நிறுத்துவதும் தொன்று தொட்டு நடந்து வந்திருப்பதை புராணங்கள் வாயிலாக கேட்டிருக்கிறோம்.

கலி பிறந்து சில ஆயிரம் வருஷங்களுக்கப் பிறகு பெளத்த ஜைன சார்வாகாதி மதங்களால் வைத்த தர்மத்திற்கு கூடினதைச் சுருந்த காலத்திலும், பிரும்மாதி தேவதைகள், சாக்ஷாத் பூர்ணகைலாஸபதியான பூர்ணமேசுவரரிடம் முற்றபிட பூர்ணகூருணமூர்த்தியான பகவான் பூமியில் அந்தண குலத்தில் அவதரித்து பூர்ணசங்கரபகவத்பாதாள் என்ற நாமத்துடன், தீக்விஜயம் செய்து அநேக அவைத்திகமதங்களைக் கண்டித்து வைத்திகமதஸ்தாபனஞ்செய்திருக்கும் விஷயங்கள், பூர்ணவித்யாரண்ய, சித்விலாஸ. ஸதானந்தாள் முதலான யதிசுவரர்களால் எழுதப்பட்ட சங்கரவித்யாகக் கிரந்தங்களில் அடங்கியிருக்கின்றன.

பூர்ணபகவத்பாதாளின் அவதார ஆரம்பம் துடங்கி திக்விஜய ஸர்வக்ஞ பிடாரோகண அத்வைத மதஸ்தாபனம் பூர்ணவித்யா பிடநிர்மாணம் பூர்ணசாரதாம்பிகையின் பிரதிஷ்டைத்தர்மராஜதானிகளான மடல்தாபனங்களின் விஷயங்களடங்கியும் யதாஸ்தானமான கைலைக் கெழுங்கருளியதும் ஷீ கிரந்தங்களில் விவரமாய் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

(தொடரும்)

ஆசிரியர்:
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

தனிப்பிரதி அனு 379

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

வித்தக்கம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நூத்தம்போற் கேடே முளதாதுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ சூஸ் ஐப்பசி மீ கை (17—10—35)

NO. 47.

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராவமு தாகாதே
அந்தமிலாத அகண்டமு நம்மு ஓகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுட ரண்ணவு தாகாதே
சேந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்க ஓவன்றிரு மேனி தீணோப்பன வாகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துய ரேதுவ தாகாதே
என்னுடை நாயக ஞகிய வீச நேதிர்ப்படு மாயிடலே.

திருவாசகம்.

என்னணி யார்மூலை யாக மளைந்துட னின்புறு மாகாதே
எல்லையின் மாக்கரு ஜெக்கட லின்றினி தாடே மாகாதே
நன்மணி நாத முழங்கியே னுள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே
நாத னணித்திரு நீற்றினை நித்தவு நண்ணுவ தாகாதே
மன்னிய அன்பரி லென்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே
மாமறை யும்மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
இன்னியற் சேங்கழு நீர்மல ரேன்றலை யெதுவ தாகாதே
என்னை யுடைப்பேருமானநூலீசனே மூந்தருளப்பேறிலே.

—
திருவருள்துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதரிய
காலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னரிய
ஆலமுன் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

யுவ நூல் ஐப்பசி மீ 1 ல

தோதழிக்கிற பாடா முடியும்.

வையார் அருளிய
“கொன்றை வேந்
தன்” என் னும்
வேத சூத் திரக்
கொத்துள் ஒன்றுகி மிளி ரும் இவ்
அமுத வாக்கியம் உலகியலோடு உண்
மை நிலைக்கும் ஒப்பியதாகின்றது.
உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளோ
எனின், உலகோர் தமது படிப்பு வல்ல
பத்தால் அறிய முடியாத ஆழ்ந்த
மறையாகி அமைந்துள்ளது. இவ் இரு

வகை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒரு
சிறிது கூறப்படும்.

தோது அழிக்கில் — பொருளை
முயன்று சுட்டாமல் உள்ளதையே
செலவு செய்தால், பாடா முடியும் — துன்பமாய் முடியும் என்பது
உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருளாகும்.
ஒருவன் மேலும் மேலும் மூயன்று
பொருளை சுட்டிக் கொள்ளாது
உள்ளதே போதும் எனச் சோம்பேறி
யாய் வதிந்து அதனை வரைவின்றிச்
செலவு செய்வானுயின் முடிவில் துன்
பத்தையே அடைய வேண்டியவன்
ஆவன்.

[பாடாக என்பதில் கரம் தொக்கு நின்றது. “கேடா முடியும்” எனப் பாடம் ஒதுவாரும் உளர். பாடு என்பது கேடு என்னும் பொருட்டாய் நின்றது.]

ஒவ்வொரு வரும் தம் தம் வருவாய்க்கு ஏற்ற அளவாகவே செலவு செய்ய வேண்டும். ஒருவன் தனது வருவாயை நான்கு பாகமாக்கி அவற்றுள் இரண்டு பங்கைத் தன் குடும்பச் செலவிற்கும், ஒரு பங்கை ஆபத்துக் காலத்துக் குரிய சேம நிதியாகவும், மற்றொரு பங்கைத் தரும விஷயமாகவும் உபயோகப்படுத்துவதே முறை என்பது வருவாயுட் காற் பங்கையே தரும விஷயமாகச் செலவு செய்ய வேண்டும் என நீதி நூலாரும் கூறினர்.

திரிகுகூம்.

வநுவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல்செரு
[வாய்ப்பச்
செய்தவைநாடாச்சிறப்புடைமை—எய்தப்
பலநாடுநல்லவைகற்றல்லும் மூன்றும்
நலமாட்சிநல்லவர்கோள்.

(ஷ. ச. 21.)

பின் வரும் தேவர் திருவாக்கும்
பொருளை அளவறிந்து செலவுசெய்து
போற்றி வாழும் நெறியை நன்று புலப்
படுத்துகின்றது.

குறள்

ஆற்றி னளவறிந் தீக அதுபொருள்,
போற்றி வழங்கு செறி.

(ஷ. 48-ம் அதி. வலியறிதல் செ. 7.)

ஒருவன் தன் பொருளின் அளவை
அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறே நல் வழியில் ஈதலை மேற்கொள்வானாக.
அதுவே அப் பொருளைக் காத்துப்
பயன் படுத்தும் நெறியாகும் என்பது
இதன் பொருளாகும்.

அளவறிந்து வாழுதான் வாழ்க்கை உள்
[போல் இல்லாகித் தோன்றுக் கெடும்.

(ஷ. ஷ. ச. 9.)

தன்னிடத்துள்ள பொருளின் அளவை
அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறு
செலவு செய்து ஒழுகும் ஆற்றல் இல்லாதவன் வாழ்க்கைகள் முதலில் உள்ளன போலக் காணப்பட்டுப் பின்பு இல்லாவாய்ப் பண்டைத் தோற்றும் இன்றி ஒழிந்துவிடும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

உலகோர் பலர் தமக்குப் பிதுரார்ச் சிதமாக—சிதமப்பொருளாகக் கிடைத்த பொருளை நிறை முறை இல்லாத இடம்பான வாழ்க்கையாலும், போலிப் புகழ் கருதியும், பிறரை அடிப்படுத்தும் நோக்கமாகவும், தீய வழி களிலும் செலவு செய்து சோம்பேறி களாய் வதிந்து சுற்றில் வறியராய்த் துண்பங்களுக்கே ஆளாகி யாவராலும் இகழப்பட்டு யாசகத்தாலும் இச்சை பலபேசியும் பிறரைத் துண்புறுத்தியும் வயிறு வளர்த்துச் செல்லாத் தீவழிக்கை யடையராய்த் தம் தம் பெண்டிர் பின்னைகளையும் வறியராய்த் துன் பமடையச் செய்து மாண்டு போகின்றனர். இவருள்ளே சிலர் தாமே பிதுரார்ச்சிதமான—பரம்பரையான பொருளுடையார் என்னும் இறுமாப்பினால் மூடப்பட்டு மூயன்று பொருளீட்டாது சோம்பேறிகளாய் வதிந்து, தமது அறிவாற்றலால்—மெய் வருந்து

தலால் முயன்று பொருளீட்டி வாழ் பவர் உண்பதும் உடுப்பதும் கண்டு பொருமை மேலீட்டினால் அவர்பால் வடுக்கண்டு—கற்பனை செய்து அவரை இகழ்ந்து தமது முன்னேர் மெய் வருந்தி ஈட்டிவைத்த பொருளையும் தீய வழிகளில் செலவு செய்து தாழும் கெட்டுத் தமது குடியையும் கெடுத்து விடுகின்றனர். பிதுரார்ச்சிதமாகக் கிடைத்த பொருளை முதலாகக் கொண்டு முயன்று மேலும் மேலும் பொருளை ஈட்டாது அதனைச் செலவு செய்தலும், காணி—பூமி—தோட்டம் என்னும் விளை நிலங்களைப் பக்குவப் படுத்திப் பயிர் செய்து விளைவு படுத் தாமலும் சோம்பேறிகளாய் வதிந்து அவற்றை கடு வைத்தும்—ஒற்றிவைத்தும்—விற்றும் அழிவு செய்தலும் பாடாகவே—கேடாகவே முடியும். இவ்வாறு பாடடைந்தோர் உலகில் பலராவர். சிலர் ஆலயங்களுக்கும் மடங்களுக்கும் வேறு தரும நிலையங்களுக்கும் சமயாமிமான முடைய அரசராலும் பிறராலும் தரும சாதனமாக அளிக்கப்பட்ட பொருளுக்கு—நிலங்களுக்கு அதிபதிகள் என வீற்றிருந்து அத்தகைய தரும சாதனப்பொருளைத் தக்க முறையில் விருத்தி செய்து ஆவன புரியாது சோம்பேறிகளாய் வதிந்து சயநலமே கருதி அத்தருமப் பொருளை இஷ்டம்போலப் பயன் படுத்தியும் தீய வழிகளில் செலவு செய்தும் பாழாக்கித் தமக்கும் பிறக்கும் கேடு சூழ்கின்றனர்.

பண்டைக் காலத்தில் பொருளைத் தேடாது அழித்துப்பாடு அடைந்தோருள்ளே காவிரிப்பூம் பட்டினத்து வனிகர் குல திலகங்கிய கோவலன் குறிப்பிடத் தக்கவன் ஆகின்றன. இவன் வரலாறு “தேடாது அழிக்கில் பாடா முடியும்” என்னும் ஒளவையார் அமுத வாக்கிற்கே சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகின்றது. இவன் சரிதம் கூறும் நூல் ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றுகிய சிலப்பதிகாரம் ஆகும். கோவலன் மனைவியாகிய கண்ணைகியின்

சிலம்பு காரணமாகப் பெறப்பட்ட முக்கியமான உண்மைகள் சிலவற்றை உலகமாக்கஞ்சு அறிவுறுத்துவான் வேண்டி அமைக்கப்பட்ட இந் நூல் சிலப்பதிகாரம் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. (சிலம்பு + அதிகாரம் = சிலப்பதிகாரம்) கோவலன் பிதுரார்ச்சிதமாகவும் சீதனமாகவும் அமையப் பெற்ற பெருஞ் செல்வம் உடையான் என்பது பின் வரும் சிலப்பதிகாரச் செய்யுட்பாகங்களால் நன்று பெறப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகாரம்.

மங்கலவாழ்த்துப் பாடல்.

.....
பெருங்கில் முழுதானும் பெருமகன் தலை [வைத்து
ஒருதலைக் குடிகளோ யோந்தோங்குசேல் [வத்தான்
வருங்கி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானேன் [பான்
இருந்திக் கிழவன்மகன் ஈரெட்டாண்டக [வையான்
அவனுந்தான்,

(ஷ 31—39.)

“நாகன் ணகரொடு நாகநா டதனைடு போகனீர் புகழ்மன்னும் புகாங்க ரதுதன் [னில் மாகவான் நிகர்வண்கை மாநாய்கன் [தலக்கோம்பரி ஈகைவான் கொடியன்னால் ஈராருண்டக [வையான்.

அவனுந்தான்,

போதிலார் திருவினான் புகழுடை வடி [வென்றும் தீதிலா வடமீனின் தீற்மேன்றும்

மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பேருங் [துணத்துக் காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகீன் பான்மன்னே.”

(ஷ 31—29.)

இவற்றால் கோவலன் கண்ணகி என்னும் தம்பதிகள் சேல்வப் பேருக்கும் குலப் பெருமையும் உருவின் வனப்பும் பிறவும் நன்று பெறப்படும். கோவலன் கண்ணகி என்னும் மேல் இல் நல்லாளை வேட்டபின் அவளோடு சிலகாலம் இன்ப வாழ்வில் ஈடுபட்டு இருந்தனன். இவர் தம் இன்ப வாழ்வின் பெற்றி ஷ தூவில் “மனையறம் படுத்தகாதை”யில் ஒழுகிய ஒசையும் விழுமிய பொருளும் கொண்டு மினி ரும் சிறந்த அகவற்பாவினால் அன்பு நலன் திகழ நன்று விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ் அகவற்பாவின் இறுதி யில் காணப்படும் பின் வரும் வெண்பாவும் தம்பதிகளின் இன்ப நலனைச் சால்புற விதந்து கூறுகின்றது.

சிலப்பதிகாரம்.

மனையறம்படுத்தகாதை.

வேண்பா.

தூயப் பணிகளொன்றித் தோய்க்கா வெளன் [வொருவார் காமர் மனைவியெனக் கைகலங்து—நாமம் தொலையாத இன்பமெலாங் துன்னினர் [மன்மேல் நிலையானம் கண்டவர்போல் நின்று.

[பணிகள் — பாம்புகள். “மாசனை மகிழ்ச்சி” என்பது சிந்தாமணி. “நிலையாமை கண்டவர் போல் இன்பமெலாம் துன்னினர்”; என்பதனால் இவர் அது பவித்த இன்பம் மெய்யடியார்க்குரிய நிறை முறையான இல்லற இன்பம் போன்றது என உபசரித்துக் கூறப்பட்டமை காண்க.]

இவ்வாறு பெருஞ் செல்வமும் அன்பும் அழுகும் வாய்ந்த கற்புக்கரசியாகிய கண்ணகி என்னும் மேல் இல் நல்லாளைக் சிறந்த வாழ்வுக்கைத் துணையாக

அடையப் பெற்ற கோவலன், பண்டை ஊழ் வசத்தால் நல்லுணர்ச்சி அற்று மாதவி என்பாள் ஓர் நாடகக் கணிகையின் மையவில் அகப்பட்டுத் தனது அரும் பெறன் மனைவியையும் பிரிந்து “வைசியாக்கழுதுவளர்போருள்ட்டல்” என்னும் குல தர்மத்தையும்கைவிட்டு, பிதுரார்ச்சிதமாகவும் சீதனமாகவும் கிடைக்கப் பெற்ற கோடிக்கணக்கான நிதிக்குவைகளை எல்லாம் அந் நாடகக் கணிகைக்கே அர்ப்பணம் செய்வான் ஆயினன்; பொருளைத் தேடாது அழிப்பான் ஆயினன். கணிகையின் காற் சிலம்புகள் இரண்டும் ஒழிய எனைய பொருளெல்லாம் தொலைந்தன என்றால் இவனுல் அழிந்த பொருளி னி அளவு சிறிதாமோ? இவ்வாறு நாடகக் கணிகைபால் பொய்ப்படும் இன்பத்தில் பலகாலம் ஈடுபட்டுப் புறப் பொருள் அகப் பொருள் (தன்னிலையில் அமைந்தவாய்மையான பொருள்) என்னும் இருவகைப் பொருளையும் தேடாது அழித்துச் சில காரணங்களால் அக் கணிகைபால் வெறுப்புற்றுத் தான் இவ்வாறு ஒழுகியும் தன்பால் ஒரு சிறிதும் அன்பிற் குன்றுது தன்னையே தெய்வம் எனக் கொண்டு போற்றி வதியும் தன் அரும் பெறன் மனைவியை அடைந்து அவஞாடன் பள்ளியறைபுக்கு அவள் மேனி யின் வாட்டத்தைத் தெரிந்து “போய்யை மெய்யாகக் காட்டி ஒழுகும் பரத்தை யோடு மருவி ஒழுகிய காரணத்தால் முன்னேர்தேடிவைத்த பொருட்குவி யல்களை எல்லாம் தொலைத்து வறுமை எய்தினேன். அஃது எனக்கு மிக்க நாணத்தைத் தருகின்றது” எனப் புலம்புவான் ஆயினன். இது கேட்ட கணிகை மாதவிக்குக் கொடுத்தற்குப் பொருளின்மையால் வருந்துகின்றூர் போலும் தனது நாயகர் எனக் கருதி “அடியாளிடத்து இரண்டு சிலம்புகள் உள்ளன; அவற்றைக் கொண்டருங்க” என்று பணிந்த மொழியால் கூறினன். அதற்குக் கோவலன் “மது ரையை அடைந்து இச் சிலம்பை ணிகத்துக்கு முதலாகக் கொண்டு

வியாபாரம் செய்து மேல் பொருள் தேடுதற்கு எண்ணினை என். நீயும் உடன் வரவேண்டும்” என்றான். நாயகன் எண்ணத்துக்கு மாறுபடாத — எதிர் உரையாத கணிகையும் உடன் போக்குக்கு உடன்பட இருவரும் செல்வப் பெருங்குலத்தினர் ஆதலால் தமது ஏழைமையை அவ் ஊரவர் அறியாத வாறு அன்றிரவு கடையாமத்திற் புறப்பட்டு மதுரை மாநகரம் நோக்கிக் கால் நடையாகவே வழிக்கொள்வார் ஆயினர்.

சிலப்பதிகாரம்.

கனுத்திறமுறைத்தகாதை.

“..... கோவலனும் பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன் பைங்

[தொடி]

வாடிய மேனி வருத்தங்கண் டியாவுஞ் சலம்புனீர் கோள்கைச் சலதியோடாடிக் குலந்தநு வாள்போருட் துனியந் தோலைந்த இலம்பாடு நானுத் தருமெனக் கென்ன கலந்தே முறவல் நகைமுகங் காட்டிச் சிலம்புள கொண்மெனச் சேயிழை கேளிச் சிலம்பு முதலாக; சேற்ற கலனே லேந்தபோரு ஸ்டீத லுப்பிரேன் மலர்ந்தசீர் மாட. மதுரையகத்துச்சென் ரென்னேடின் கேடலர் கோதாய் எழுகென்ற நீடி வினைக்கடைக் கூட்ட வியங் கொண்டான் [கங்குற கணைச்டர் கால்சீயா முன்.]

(ஷ அடி 66—79.)

தாதியரும் சேடியரும் புடைசூழ்ந்து சேவிக்கத் “தெய்வ ஆடகமனைச் செம் பொற் போனகம்” எனப் புகழப்படுதற்குரிய ராஜ போஜனம் உண்டு வாழும் தசெல்வச் சீமாட்டியாகிய கணிகை என்பாள், பஞ்சியின் மிதிப்பினும் பதைக்கும் தன் மெல்லடிகள் காவிரிப்பும் பட்டினத்துக்கும் மதுரை மா நகரத்துக்கும் இடையில் “கல்லதர் அத்தம்” மலிந்த காவதம் பலகழி தற்கண் கண்றி வருந்துதலாலும் பிற வாறும், அடைந்த துண்பங்களும், அவ்வாறே, செல்வச் சீமானுப் வதிந்துதேடாது அழித்த கோவலன் அடைந்த

பாடும் இவ்வளவின் என இடம்பெல்லை ஊமோ? இருவரும்மிக்க பொய்வருத்தமடைந்து மதுரை மா நகர் புக்கின், கோவலன் ஆண்டுள்ளாள் ஓர் யதுகுல முதாட்டியாகிய மாதுரி என்பாள் வீட்டில் கணிகையை விடுத்து அவள் சிலம்புகளுள் ஒன்றைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அதனை விற்கும்படி புறப்படுவனுப், அக்கண்ணிகையை அருகைந்துத் தமது வாறு அன்றிரவு கடையாமத்திற் புறப்பட்டு மதுரை மாநகரம் நோக்கிக் கால் நடையாகவே வழிக்கொள்வார் ஆயினர்.

ஓளவையார்.

ஆனமுதலிலதிகஞ்செலவானுன் மானமழிந்துமதிகெட்டப் — பேனதிசை எல்லார்க்கும்பொல்லானுயேழிறப்புங் [தீயனுப் பாடாக] நல்லார்க்கும்பொல்லானாடு.

(ஷ வாக்குண்டாம்.)

கோவலன்பாடு இவ்வாறு முடிந்ததே எனினும் கணிகையின் கற்பின் மாட்சி பயன் அவிக்காது வாளா போக வில்லை. தன் நாயகன் அறியாய மாகக் கொலை செய்யப்பட்டமை கேட்டதும் ஆரூத் துயர மேற்கொண்டு

அவனுடன் இறக்கத் துணிந்து கோபா வேசம் கொண்டு கண்டோர் 'யாவரும் நடுங்கும்படி சர்வ சங்கார மூர்த்தி போலப் புறப்பட்ட கண்ணகியால் கோவலன் கள்வன் அல்லன் என அறிந்த பாண்டியன் உடனே உயிர் துறந்தான் எனவும், கண்ணகியின் கற் புத்தியால்—கோபாக்கிநியால் மதுரை மா நகரம் அழிந்தது எனவும், பாண்டி நாட்டில் மழையின்றிப் பஞ்சமும் நோயும் பல்கின எனவும், பின்பு ஆயிரம் போற் கோல்லரைப் பலி யிட்டுக் களவேன்வி புரிந்து கண்ணகிக்கு விழவு ஆற்றியமையால் மழைபெய்து நாடு செழிப்புற்றுப் பஞ்சமும் நோயும் நீங்கியன எனவும், சேர, சோழ, பாண்டிய மண்டலங்களிலும் சமூமண்டலத் தும் “பத்தினிக் கடவுள் வழிபாடு” எனக் கண்ணகி வழிபாடு சிகழப் பெறுவதாயிற்று எனவும் சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. [முன்னாற்றியை, கொளிடு சிவாப்பன்முனிவரம்]

குறள்.

தெய்வங் தொழுஅன் கொழுநற் ரெழு
[தெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(ணி 6-ம் அதி. வாழ்க்கைதுணை நலம்
செ. 5.)

என்னும் தேவர் திருவாக்குக்கே இலக்கியமாகித்திகழுந்தனள் கண்ணகி என்பதும் கற்பிற் சிறந்த உத்தம நங்கையர் ஆற்றல்—மனவலிமை—will power மிகப்பெரியது என்பது ம் இச்சம்பவங்களால் நன்று வலியுறுகின்றன. உலகோர் பலர் கண்ணகியைப் “பத்தினிக் கடவுள்” என இன்றும் கொண்டாடி வழிபடுவர். இத்தகைய கற்புக்கரசியின் கணவனே எனினும் தேடாது அழித்துப்பாடு எப்திய கோவலைக் குறிக்கொண்டு போற்ற வார் அன்றும் இன்றும் யாரும் இல்லை. இக் கோவலன் போலவே பொருளைத் தேடாது அழித்துப்பாடு அடைந் தோரும்—அடைகின்றேரும், “திருவி னும் நல்லாள் மனைக்கிழுத்தி யேனும்”

மாஷாத் தோண்டி மாஷாத் தீர் ஏத்தியப் பைஸ் எண்பது பண்டை புலஸ் சிலச் சொல்லக் கூடும்]

அவளைப் பொருட்படுத்தாது கூத்தி யர் வசப்பட்டு அவர்க்கே இருவகைப் பொருளையும் அர்ப்பணம் செய்து வறுமை அடைந்து குரங்காயினேரும்—ஆகின்றேரும் பலராவர்.

ஆத்தி சூடி.

“மமவிழியார்மஜைஅகஸ்”

என ஒளவையார் அருளி யது ம் அறிக். இன்ன நீரார்க்கு நல்லறிவு புகட்டுதற்பொருட்டே,

“தேடாதழிக்கிற்பாடாழியும்”

என உலகியலுக்கு ஒப்பியவா று கூறினால் ஒளவை என அறிதல் வேண் டும். தேடாது அழித்துப் பாடு எப்தி யோர் பெற்றி உலகோர் பலர் கண் கூடாகவும் அறிந்தனவே ஆதலால் மேலும் விரித்துரைத்தல் மிகைஆகும்.

மேல் இம்மந்திரம் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு நிற்றல் ஒரு சிறிது கூறி இக் கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

உடலகத்துள்ள வாய்மையான பொருளை ஆக்கமுறச் செய்யாது நிறை முறை இல்லாத ஒழுக்கங்களால் அத் தீனக் கேட்டையச் செய்தால் துன்ப மாக முடியும் — மரணம் உளதாகும் என்பது இம் மந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும்.

உலகியலில் பிதுரார்ச்சிதமாகக் கிடைத்த பொருளை முதலாகக் கொண்டு மேலும் மேலும் அதனை கட்டுவர்; வயல் தோட்டம் முதலியன வற்றைப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்து விளைவேற்றிப் பயன்டைவர். இது போலவே தன்னிலையாகிய உடலகத் தும் பிதுரார்ச்சிதமாக நமக்குக் கிடைத்த பொருளை பொருள் என்னும் பொன்னை—தாதுவை இந்திரியத்தை அதன்பால் உள்ள அமுக்கை-கசிவை — ஒத்ததை நீக்கி — நீரச் செய்து அதனை உடலகத்து உறையும்படி செய்து சேம நிதி ஆக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு சேம நிதி ஆக்கினால்—தேட்டம் செய்தால் அதனால் பாடு இல்லை— கேடு இல்லை— பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் இல்லை; அழியாத பெருஞ்செல்வராய்—இந்திராய்—பரோபகாரப் பண்புடையராய்—குபேராய் வாழலாம்—நித்தியத்துவம் பெறலாம் என்க. நிறை முறையான தேட்டத்தால் இவ்வாறு சேம நிதியை ஆக்கமுறச் செய்யாது—இந்திரிய நிரோதம் செய்யாது நிறை முறை இல்லா ஒழுக்கங்களால் பொருளைச் செலவு செய்தால்—ஜீவாதாரமாகிய-சிவாதாரமாகிய இந்திரியத் தை அழிவு செய்தால் — கெடுத்தால் கால கதியில் அப்பொருள் முற்றுக அழிந்துவிடும்—உடலைவிட்டுப் பிரிந்து விடும். இந்திரியம் என்னும் பொருள் உடலை விட்டுப் பிரிந்தால் அன்றே — அந்த கஷணமே உடல் பின்மாரும். முதல் கெடும். பொருள் அழியவே இடமாகிய உடலும் அழிந்துவிடும். இடமும் பொருளும் அந்தியோந்திய சம்பந்தம் உடையன. இடமும் பொருளும் ஒன்றே. விவகரிப்பதனால் இரண்டாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. நல் வினை தீவினை இரண்டுக்கும் சாக்கியாப் பின்று இயங்குவது விந்து. அதன் வியாபக தத்துவத்தை சருக்குவதே—வேகத்தைத் தடுப்பதே — தன்னுள் சலனமறத் தங்கச் செய்வதே—ஒடுக்குவதே புலால் தத்துவத்தை போக்குவதேன்பது. அஞ்ஞான்று இருந்த விதுவே நித்தியத்துவம் பெறும்.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

ஹனிலுமிர்ப்பை யோடுக்கி யொன்கடர் ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புவத் தேனை வழிதிறந் தேத்தவல் வார்க்கிடர் ஆன கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே.

விந்துவில் இருந்து உதித்ததே — ஆக்கமுறவதே வாயு — பிராணன் — உயிர்ப்பு—உயிர். பொருள் அழியவே இடமும் அழியும். இடம் அழியவே பொருளும் அழியும். இவை ஒருங்கே நிகழ்வன ஆகும் இது பற்றியே, பைஸ் எண்பது பண்டை புலஸ் சிலச் சொல்லக் கூடும்

திருமந்திரம்.

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்

என அருளிச்செப்தார் எம் அண்ணல் திருமூலர் என அறிதற்பாற்று.

இத்தகைய வாய்மையான பொருளை அழிவுபடாது தேவுதீ — சேமங்கி ஆக்குவது எவ்வாறு? எனின், இதன் பொருட்டாகவே நல்லறமாகிய இல்லற வாழ்வு இயற்கை முறையாக ஏற்பட்டது என அறிதல் வேண்டும். வெளக்கத்துக்கும் பாரமார்த்திகத்துக்கும் அஃதாவது பிறவி நெறிக்கும் முத்திக்கும் வழி ஒன்றுதான். அதுதான் அருந்தல் போருந்தல் அனந்தல் எனப் படுவது. இது உலக இயற்கை. நிறைபேத அங்புவத்தால் பிறவியும் முத்தியும் உளவாகின்றன. ஆதலால் நிறையோவற்றுக்கும் கருவி என்க. வெளக்கமே பாரமார்த்திகமாகித் திரியவேண்டும் என்பதன் உண்மை இதுவே என்க. ஆதலால் “ஸர்வம் பிரம மயம்” என்பதற்கு ஒப்பமுன்னிலையாய் விளங்கும் பிரமத்தை நிறை கண்டு உறவுபடுத்தியே உய்தி அடையவேண்டும் — பிரமமாக வேண்டும் — முத்தி அடையவேண்டும். இஃதன்றி வேறுதடம் இல்லை. முன்னிலை உறவுபடுதற்குத் தன்னிலை திருந்த வேண்டும் — தன்னிலையில் பொருளைத்தேட வேண்டும். பொருளைத் தேடாது அழிக்கில்பாடாகவே முடியும் — மரணமே — பிறவி நெறியே உளதாகும்.

“போருள்தனைப் போற்றி வாழ்” என்றனள் ஒளவை (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 30. பார்க்க.) பொருளைத் தேடிப் போற்றுமல் வாழ முடியாது — நித்தியத்துவம் பெற முடியாது. நிறையை அறிதல் எளிதன்று — அரிது அரிது மா அரிது என்றே கூறப்படும். இதற்கு ஆசான் அருள் வேண்டும். தன்னிலை நிறை பெற வேண்டும் — கருத் திரிய வேண்டும். அசுத்தமான அவாவின் வசப்பட்டு நிறை முறைதழுவி ஒழுக முடியாத சீவர்கள் ஆசானை அடைவதும் அவனருளால் நிறை முறை தழுவி ஒழுகுவதும் முடியாத காரியம். இதனைற்றுன் முத்தி நிலை அடைவோர் மிகச் சிலரி னும் சிலரே ஆயினர். நிறை பேதமே — நிறை இன்மையே திரோதானம்.

என்பது சுருதி. இவ்வாறு தேடப்பட்ட பொன்னே — தாதுவே “ஓஜம்” எனப்படுவது. இதுவே பிரணவ சரீரத்தின் பிறப்பிடம்.

“விச்துஅடங்கவிளையும்சிவோகமே”

என்பது திருமந்திரம். இவ்உண்மை முன்னே பல கட்டுரைகளில் நன்று விளக்கிக் கூறப்பட்டது. ஆதலின் சண்டும் விரித்துரைத்தல் மிகையாகும். (“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல. 13, 18, 19, 26, 37, 48, 49; ஷி தொகுதி 2. இல 30 முதலியன பார்க்க.)

உலகோர் இயற்கையாகவே அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெற்றவராயினும், நிறை அறியாமையால் தற்சதந்தரத்தால் இச்சை வயத்தராய் நேர்ந்தவாறு ஒழுகிப் பொருளைத் தேடாது — ஆக்கமுறச் செய்யாது அதனை அழித்துப் பாடு எய்துகின்றனர்—பின்னி மூப்புச் சாக்காடும் பிறவியும் அடைகின்றனர்; பிதுரார்ச்சிதமாகக் கிடைத்த பொருளை புவிச்சுமையாயிருக்கும் தடித்த மருஞாடம்பாகிய காமக் கிழத்தி என்னும் கூத்தி வசப்பட்டு அம்முத்தாள் மரய வலையிற் சிக்கி அவள் வஞ்சக அசைவுகளுக்கு அடிமையாகி மாயா போகங்களில் நிறை முறை இன்றி ஈடுபட்டு அவமே போக்கி — அழித்து அவதியுறுகின்றனர்.

கொன்றை வேந்தன்.

“அஃகமும்காசம்சிக்கெனத்தேடு”

எனவற்புறுத்தியருளினால் ஒளவை வாய்மையான நெல் எனப்படும் — அலகு எனப்படும் வச்சிர ஆயுதமும் பொன்னுமாய் விளங்கும் தாதுவை தாது எனும் விச்துவை — வித்தை அமல் விலைவேற்றி—தாய்மை அடையச் செய்து—அதன் கண் உள்ள துரிதமான இயக்கம் எனும் வியாபகத்திற்கு குரிய—வியாபகமெனும் வேகத்திற்கு உரிய இரண்டு கல்களை—நான் கிற பாதியை வெளியேறவிடாதுடை

அப்பர் தேவாரம்.

“.....
கூற்றைக்கிக்குறைவறுத்தாள்வதோர்
மாற்றிலாச்சேம்போன்ஜுவர்மாற்பேறரே”

லோடு உறையச் செய்து சீக்கேனப் பிடிக்க வேண்டும்—சேம நிதி ஆக்க வேண்டும். ஆக்கி அதற்குரிய விமல வல்லியாகிய—விமல தேகமாகிய வாய் மையான இளையாள் என்னும் இல்லக் கிழத்தியோடு—கற்புடைய மனைவி யோடு (கல் பூக்கப் பெற்ற—விமல மாகப் பெற்ற விமல தநு) வாழ வேண்டும்—பேரின்பம் பெற வேண்டும் என்க. இச் சேம நிதியே வாய்மையான மணி யும் பொன்னும் நெல்லுமாகும்—பொருளாகும். அழியாத நிதி—பொன்னே இங்குன்றம்—குறையாத நிதி— உலவாக்கிழி இதுவே; மூல பண்டாரம் இதுவே என்க. இதுவே வாய்மையான கல்வி—தூய உணர்ச்சி—நவையறு காட்சி—ஞானநேதித்ரம். கண்ணின் கருவிழி மையத்து அசையும் நீர் அமலம் பெற்றுழிக் கண்மணி எனப்படும். இதுவே ஆரூர் தியாகக்குருமணி; மாசெனும் இருளைப்பற்றறக்கும்மணி; வேத அந்தத்து விளங்கு மணி; சாருபசமரச மணி; சர்வபோகமும் அது வாய் விளங்கு மணி; சங்கிரஹமணி; தவப்பொருளாய் விளங்குமணி; தவம் புரிவோர்க்குத் தவம் தரு மணி; சத்தில் சித்தாய் விளங்கு மணி; பிரிப்டாத பஞ்ச தநுக்களை யுடைய வைரமணி; தூலத்தில் சூக்குமமாய் விளங்குமணி; நாதம் விளையும் மணி; ஜீவமணி; இவை யெலாம் ஆன மதிமணி என்க.

பின் வரும் ஆன்றேர் வாக்குக்கு வாய்மையில் இலக்கியமாவது இத்தகைய தேட்டமே ஆகும்.

“வெள்ளத்தால் அழியாது வெந்தழலால் வேகாது வேந்தராலும் கொள்ளத்தான் முடியாது கோடுத்தாலும் நிறைவளர்க் குறைவறுது கள்ளர்க்கோ பயமில்லைக் காவலுக்கோ மிகள்ளிது கல்வின்னும் உள்ளத்தே போருளிருக்கப் புறம்பாகப் பொருள்தேடி உழல்கின்றாரே.”

கொடுப்பினும்குறைவுபடாது நிறைவு படுதற்குரிப் பித்தகைய பொருளாள்

ரே நித்திய பிரமசாரிகள் — வாய்மையான பிரமசாரி கள். எத்தனையோ மாதர்களைப் புணர்ந்து இன்பம் துய்த்த கிருஷ்ணன் நித்திய பிரமசாரி எனக் கூறப்பட்டதன் உண்மை இது வே என்க. மெய்யடியாராகிய இருடிகள்—முனிவர்கள் — சித்தர்கள் எல்லாம் இத்தகைய பொருளாளர்களே—பிதுரார்ச்சிதமாகக் கிடைத்த வாய்மையான பொருளை ஈட்டிச் சேம நிதியாக்கி — உலவர்க்கிழியாக்கி அது கொண்டு உலகுபகாரிகளாய் வாழ்ந்து பேரின்பவாழ்வு பெற்றவர்களே—நித்தியத்துவம் பெற்றவர்களே என்பதில் எட்டுக்கையும் ஜையவில்லை.

திருக்கோவை

“காரணிகற்பகங்கற்றவர்நற்றுணைபாணர் [ஒக்கல்]
சேரணிசிந்தாமணியணி தில்லைச்சிவனடிக்கு
தாரணிசொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சக்கா
[நிதியிலை]
சூருணியுற்றவர்க்கூரணமற்றியாவர்க்கு
[முதியமே.]”

அம்மை அப்பருக்கு உவப்பான இப்பொன்னுகிய பொருளைத் தேடாதவு நுக்குப் பேரின்பவாழ் வென்பது— முத்தி என்பது முயற்கொம்பே ஆகும். இதுபற்றியன்றே,

திருவாசகம்.

“தேவியும்தானும்வாஞ்சதம்மைஆளச்
செம்பொன்செம்சண்ணம் [இடத்துமங்காமே]

எனவும்,

“ஜெயன் அணி தில்லைவாண தனுக்கே
ஆடப்பொற்சண்ணம் இடத்துமங்காமே.”

(ஷ்ட திருப்பொற்சண்ணம்)

எனவும் ஒன்றும் போதா அறிவிலி களாகிய எம் போலிய உலக மாக்களுக்கு வற்புறுத்தி அருளியது மணிவாசக சிவம் என அறிதற்பாற்று. இத்தகைய வாய்மையான தேட்டமுடைய மெய்யடியாரே சித்தர் மரபினர் எனப்படுவர். இவரே அமுத மூறும் யாக்கை

எனப்படும் அள்ளஞருக்கை உடையவர். பொன்மயமான விமல யாக்கை உடைய இவரே இயற்கை முறையாக “ஸ்தினை எதேது ஆயிரத்தேட்டு மாற்றுக் கூளிலிடும் போன்னுக்கு” ம் ஆற்றல் உடையவரும் ஆவர். இவரே வாய்மையான தமிழர்—தோண்டர்—சைவர். இவர்க்குப் பாடு இல்லை; பினி இல்லை; மூப்பு இல்லை; மரணம் இல்லை. இவர் உடலை விட்டு உயிர் பிரிவதில்லை. உடல் உயிர் அமலமடைந்து “அருள் வடிவம் சிவாங்கிசனும் ஆய் அமர்ந்து” நித்தியத்துவம் பெறுவார் இவரே ஆவர்.

வாய்மையான சித்தர் இயல்பு அறியாதவரே சித்தர் வேறு மெய்யடியார் வேறு என மயங்குகின்றனர்.

முன்னிலையாகிய பொருளைத் தேடாது அழித்தலால் பாடு எய்துதல் போலவே, தன்னிலையாகிய உடலகத்தும் பொருளைத் தேடாது முதலை அழித்தலாற்னன் — விந்து தூய்மை அடையப் பெறுமையாற்றுன் பினி மூப்புச் சாக்காடுகள் உலவாகின்றன என்பதில் எட்டுக்கையும் ஜையவில்லை. விந்து என்னும் தாதுவில் உள்ள அதன்பால் அபேதமாகக் கலந்துள்ள களிம்பு என்னும் கைப்பும் அவரவர் சடபேதங்களுக்கு ஏற்றவாறு ஏற்றத் தாழ்ச்சி உடையதாகும். உலகில் பலர் பைத்தியம் பிடித்தவர்களாகவும் தீராப் பினியாளர்களாகவும் தீயசுவாபமுடையவராகவும் இருப்பதற்கு விந்துவின் அழுக்கு நீர்மையே—பலக்குறைவே—ஒத மலிவே காரணமாகும். தற்கால விஞ்ஞானிகள் — வைத்தியர் என்போற்கும் இஃது உடன்பாடான உண்மையே என்பது பின் வரும் ஆராய்ச்சியுரையாலும் நன்று வலியுறுகின்றது.

ரஸல் என்பவர் கூற்று—

“ மானிடரை மதம் பிடித்தவராகவோ பயங் கொள்ளியாகவோ அதிக காம இச் சைபிடித்தவர்களாகவோ அல்லது அதை மட்டாக உடையவர்களாகவோ மாற்றி

“விடலாம். மனிதனது தணவித்தியாசங் “கன் எல்லாம் விந்துவின் இயற்கையைப் “பற்றியது “இஞ்சக்ஷன்” (ஊசி வழியாக “மருந்து செலுத்துதல்) மூலமாக விந்து “வைப் பதப்படுத்தி, மனித தணங்களை “இஷ்டம் போல் கட்டுப்படுத்தி திருப்ப “ழுதியும்” என்று கூறுகின்றார்.

இவ் வண்மைகளை அறிய முடியாத உலகோர் நல்விளை தீவிளை இரண்டுக் கும் கார்த்தா சீவனே அன்றி வேறில்லை என்பதை சிறிதும் உணராது, இரு விளையில் வெவிளையைத் திண்டி ஒரு கினும் அதற் கந்துணமாக இயங்குவதே விந்துவின் பெட்டு எனவும் அறியாது, அலைந்து, உலைந்து இயற்கையான பொருளைப் பாழாக்கி மாண்டு போகின்றனர்.

ஆதலால் ஜீவாதாரமாகிய — சிவாதாரமாகிய உலவாக் கிழியாகிய — பேரின்ப லாபம் பெற்று — நினைத்த வெல்லாம் கைவரப் பெற்று நித்தியத்துவம் அடைதற்குரிய தாது என்னும் பொன்னை — பிதுராச்சிதமாகக் கிடைத்த பொருளை — நந்தி எனும் சிவம் கொலுவிற்றிருக்கும் மந்திர சிம்மாசனத்தை ஆக்கமுறச் செய்யாது— தேடாது — தேடிக் கண்டு சேமங்கி ஆக்காது—உடலகத்துச் சிக்கெனப்பிடி யாது தற்சதந்தரத்தால் ஆயினிற முறை இல்லாத ஒருமுக்கங்களால் அழித்து—கெடுத்துப்பாடு எய்தி — மரணமடைந்து பிறவி விலைப்பட்டு உழுகின்றனர். இன்ன நீராராகிய எம் போவிய பாமரக்கு உண்மையை அறிவித்தற் பொருட்டே ஆதி சத்தியின் அவதாரம் எனப் போற்றப்படும் எமது பாட்டியார்.

“தேடாது ஆழிக்கில் பாடா முடியும்”

என இவ் அரிய பெரிய மறை மொழியை உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு அருளினால் என்க. மேலும் விரிப்பில் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறிய வைகளால் “தேடாதழிக்கிறபாடா முடியும்” என்

மனிதரை மறைக்கும் மாயக் கதிர்.

ஹங்கேரியில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

நிதர்சித்துக் காட்டியவரை கைதுசெய்ய வாரண்டு.

(யினைடைப்பிரஸ் ஆகாயத்தபால்)

வியன்னு, செப். 25—

மனிதனைக் காண முடியாதபடி செய்யும் புதிய கதிர் கண்டு பிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. வியன்னுவில் இப்பரிசையைப் பார்த்தவர்கள் இது சம்பந்தமான ரகசியம் கண்டு பிடிக்கப் பட்டிருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். இதனைச் கண்டு பிடித்ததாகச் சொல்லப்படும் வாடிஸ்லஸ் வோப் கீவி என்பவர்தாம் இக்கதிரைக் கண்டு பிடித்துவிட்டதாகக் கூறுகிறார். விஞ்ஞான சாஸ்திர நிபுணர்கள் இதுபற்றி ஆராய்ந்து வருகின்றனர். இவரும் உல்ப், சால்கோ என்ற இரண்டு உதவி நிபுணர்களும் ஹாமராண்டு ஹோட்டலில் தங்கினார்கள். அவர்கள் ஒரு பெரிய மரப்பெட்டியைக் கொண்டு வந்தனர். அவர்களால் சில தினங்களுக்கெல்லாம் வியன்னுவிலுள்ள பிரபலமான பத்திரிகைகளில் அடியிற் கண்டவாறு ஒரு விளம்பரம் வந்தது:

எதையும் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவாறு செய்யும் கதிர்கள் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய சகாப்தத்தை உண்டாக்கக்கூடியது. பணம் போடும் நோக்கத்துடன் இதை

அம் ஒளவையார் அமுத மொழி உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியவாறு நிற்றல் ஒரு வாறு உணரத்தகும்.

சபம்.

பார்க்க விரும்புகிறவர்களுக்கு பிற்பகல் 2 மணி வரை, மாலை 6 மணி வரை இது நிதர்சித்துக்காட்டப்படும்.

இதைப்பார்த்து ஒட்டதுக்குவெளி யே ஜனங்கள் திரளாகக்கூடி வரிசையாக நின்றனர். ஒரு சிலரே உள்ளே அனுமதிக்கப்பட்டனர். என்ஜி ன்ர் கரும் பண ஏஜன்டுகளும் உள்ளே அனுமதிக்கப்பட்டனர். பத்திரிகைக் காரர்கள் எவரும் உள்ளே விடப்பட வில்லை. உள்ளேபோய் பார்த்தவர்கள் பெரிய பொருள்கள்மட்டு மின்றி உயிருள்ள மனிதனும் இந்த மாயமான மரப்பெட்டியிலிருந்து வெளிப்படும் கதிர் விழுந்த சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் இருந்தவிடம் தெரியாது மறைந்து போகின்றார்களென்றும் இந்தப் பொட்டி மூடப்பட்டவுடன் அவர்கள் திரும்பப் புலப்படுகின்றார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இக் கதிர் நிதர்சித்துக் காட்டப்பட்டதைப் பார்த்தவர்களுள் பிரக்யாதி பெற்றவர்களுமிருக்கிறார்கள்.

இதில் ஜனங்கள் அதிக சிரத்தை காட்ட ஆரம்பித்தனர். ஆனால் புடாபெஸ்ட் போலிஸாரால் லோயல் கீவி யைக் கைது செய்யவாரண்டு பிறப்பிக் பட்டது.

இந்தக்கதிரை மிஸ்டர் ஸ்லைபன் பிரியெல் என்ற மற்றொரு ஹங்கேரிய என்ஜினீரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதென்றும் அவருடன் இருந்து வந்த வோல் கீவி அவரது பிளான்களையும் அவர்கள் கண்டுபிடித்த நூதன யந்திரத்தையும் திருத் வந்துவிட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்.

(கதேசமித்திரன்.)

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam.

இனம்!

இனம்!!

சுத்த சாதகம்

து ற வின் றன்மையையும், தேகம் கித்திபெற்றுல் முத்தியுண்டாமென் பதன் றன்மையையும், சாதனசுதுவ்தயத்தின் றன்மையையும், மகாவாக்கியத்தின் பொருளையும், சொருபானுபவத்தின் றன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகைபால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவஞானத்திற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் றன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்நாலை துக்கநிவர்த்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தியிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாப் அறிய வேண்டியதென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது 1 அனு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பேற்றுக்கோள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.
புதுவை.

“வித்தகம்”

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ
ரூ. 4—0—0
முழு கலிகோ ரூ. 3—12—0
முதுகில் கலிகோ—மார்பில் தாள்
ரூ. 3—8—0
(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)
“வித்தகம்” ஆபீஸ்,
புதுவை.

“வித்தகம்”

சுந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0

வெளி நாட்டிற்கு „ „ ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் I-க்கு
ரூ. 0—8—0

 நிடித்த விளம்பரங்களுக்கு
தனி விகிதம்.

மாணேஜர்,

“வித்தகம்” ஆபீஸ்

புதுச்சேரி.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதனி யருளியதும், மரணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

உங்கள் வியாபாரம்

விருத்தியடைய

வேண்டுமானல்

‘வித்தகம்’ பத்திரிகையில்

விளம்பரம் செய்யுங்கள்.

196

வித்தகம்

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

"A Preface to the Brahma-Sutras"

The Wedantha is essentially a book of Synthesis. The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook abou things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems." (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

"Krishnrha-Karnrhamrhitam"

"There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord's Bhaktas.

.... (Here) "The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

.... "The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness." PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

"Towards Transcendence"

"The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality." PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHNG HOUSE
PONDICHERRY.

Imprimerie "VITTAGAM" — Pondichéry.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS. AS.
Essays on the Gita	
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karmayogin	... 1 12
War and Self - Determination	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The Brain of India	... 0 6
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	0 10
Songs to Myrtilla	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam